

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax 211 273, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Secretar redacție: Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
E-mail: redactor_sef@yahoo.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank

IMPORTANT
• Joi, 15 noiembrie, este
Începutul Postului Crăciunului

Programul săptămânal În Postul Crăciunului

•Pentru Taina Spovedaniei:

⇒ **MARȚI, MIERCURI, JOI** 8.00 - 10.00 și 16.00 – 18.00

⇒ **VINERI**

8.00-10.00 și 16.00 – 18.00
- 18.00 — Taina Sf. Maslu

⇒ **SĂMBĂTĂ**

8.00 – 10.00 și 18.00 – 20.00

•Pentru Taina Împărtășaniei:

⇒ *Duminica și sărbătorile cu cruce roșie, la Sfânta Liturghie, la momentul cerut de canoanele Bisericii, pentru folos sufletesc și bucuria unei eficiente comuniuni cu Sfintele Taine.*

⇒ *În mod excepțional, pentru copiii preșcolari și pentru creștinii aflați în situații speciale, Sfânta Împărtășanie se va putea administra în afara cadrului canonic al Sfintei Liturghii.*

⇒ *Pentru persoane bolnave sau în vârstă, care nu se pot deplasa la Biserică, se pot face programări la telefonul parohiei: 211 273*

EVOLUȚIA LUCRĂRILOR DE CONSOLIDARE A BISERICII PAROHIALE

În săptămâna care s-a încheiat, au continuat în mod intens lucrările de consolidare a bisericii executate de către echipa de constructori ai firmei S.C. SIMCREST S.R.L. – Bacău, condusă de domnul inginer și preot Ovidiu Manolache. S-au realizat subzidirile pe latura de nord-vest. Deși vremea devine din ce în ce mai rece și nefavorabilă, trebuie evidențiate eforturile pe care echipa coordonată de domnul inginer Gheorghe Irodiu le depune pentru a menține ritmul lucrărilor, astfel încât să fie respectate obiectivele propuse. De asemenea, s-a întrunit comisia mixtă pentru evaluarea calității și a condițiilor tehnice de execuție, care a avut aprecieri favorabile pentru ceea ce se realizează.

PUTEȚI SPRIJINI BUNUL MERS A L LUCRĂRII PRIN:

- contribuții financiare sau alte forme pe care le considerați de cuviință
- implicare în susținerea meselor zilnice pentru constructori
- PROGRAMARI LA OFICIUL PAROHIAL, tel. 211 273 sau direct la PANGARUL BISERICII**
- implicare în reorganizarea spațiului și curățenie în sfântul lăcaș

Detalii și informații puteți obține oricând, contactându-ne la binecunoscutele date, pe care le găsiți și în colțul din stânga-sus al acestei pagini.

Mulțumim călduros enoriașilor și colaboratorilor care deja au răspuns apelului nostru, implicându-se încă de la început cu mult devotament în responsabilitățile pe care aceste ample lucrări ni le ridică tuturor.

lubire izvorâtă din suferință

Proprietarul unui magazin bătea un ultim cui pentru a fixa o mică bucată de lemn în dreptul ușii de la intrare: "Cateluși de vânzare". Și cum astfel de anunțuri au darul să trezească foarte ușor curiozitatea copiilor, nu după multă vreme, în magazin intră un băiețel.

- *Cât costa un cățeluș?* - îl întrebă băiețelul pe vânzător.

- *Depinde, răspunse acesta, între 30 și 50 de dolari.*

Băiețelul bagă mâna în buzunar și scoase ceva mărunțiș.

- *Am doi dolari și jumătate. Îmi dați voie să-i văd?*

Vânzătorul zâmbi înțelegător și fluieră scurt. De după teighea apăru Lady,

îndreptându-se grăbită spre stapânul ei, urmată fiind de cinci cățeluși.

Unul dintre ei rămase mult în urmă. Băiețelul observă imediat că puiul avea un handicap la una dintre lăbuțele posterioare.

- *Ce are cățelușul?* - se interesă el la vânzător.

Bărbatul îi spuse că după afirmațiile veterinarului, cățelușul avea o malformație din naștere și avea să schiopăteze toată viața.

- *Pe asta vreau să-l cumpăr!* - exclamă băiețelul.

- *Nu, nu trebuie să-l cumperi. Dacă într-adevăr vrei să-l iei, ți-l dau pe gratis.*

Băiețelul se întristă, îl privi pe vânzător drept în ochi și spuse clar și răspicat:

- *Nu vreau să mi-l dați pe gratis! E la fel de valoros ca oricare dintre frații lui și vă voi plăti integral pentru el. Vă voi da acum doi dolari și jumătate și câte 50 de cenți în fiecare lună până voi reuși să-l achit.*

Bărbatul insistă:

- *Nu pot să cred că vrei să-l cumperi! Niciodată nu va fi în stare să alerge, să sară și să se joace la fel ca ceilalți cățeluși.*

Băiețelul se aplecă și-și suflecă pantalonii, lasând să se vadă un dispozitiv metalic care-i susținea piciorul stâng.

- *Domnule, nici eu nu prea pot să alerg, iar cățelușul acesta are nevoie de cineva care să-l înțeleagă.*

Stăpânul cățelușilor își mușcă buza inferioară, încercând să-și stăpânească lacrimile.

- *Fiule, mă rog și sper ca fiecare dintre acești cățeluși să aibă parte de un stăpân ca tine.*

În viață nu contează CINE ești, ci dacă cineva te apreciază pentru CEEA CE ești, acceptându-te așa cum ești și iubindu-te necondiționat.

Text selectat de Ing. Elena Pintilie

Credința și fapta

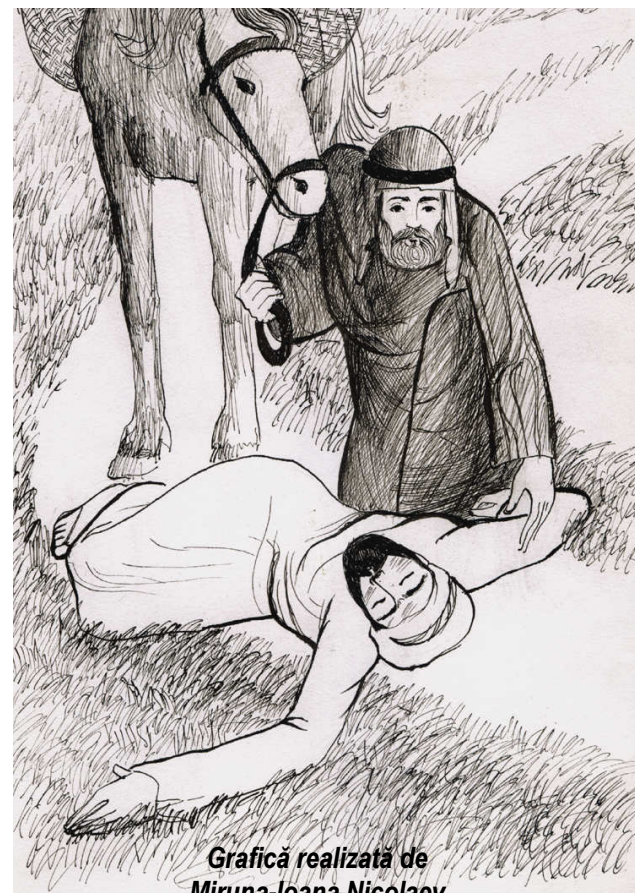
Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a douăzeci și cincea după Rusalii

Nr. 247

11 noiembrie — 17 noiembrie 2007

Evangelia duminicii
Pilda Samaritanului milostiv
(Luca X, 25-37)

Grafică realizată de
Miruna-Ioana Nicolae

25. Și iată un învățător de lege s-a ridicat, ispitindu-L și zicând: Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața de veci?

26. Iar Iisus a zis către el: ce este scris în Lege? Cum citești?

27. Iar el, răspunzând, a zis: să iubești pe Domnul Dumnezeu tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta și din tot cugetul tău, iar pe aproapele tău ca pe tine însuși.

28. Iar El i-a zis: Drept ai răspuns; fă aceasta și vei trăi.

29. Dar el, voind să se îndrepteze pe sine, a zis către Iisus: Și cine este aproapele meu?

30. Iar Iisus, răspunzând, a zis: Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon, și a căzut între tâlhari, care, după ce l-au dezbrăcat și l-au rănit, au plecat, lăsându-l aproape mort.

31. Din întâmplare, un preot cobora pe calea

aceea și, văzându-l, a trecut pe alături.

32. De asemenea și un levit, ajungând în acel loc și văzând, a trecut pe alături.

33. Iar un samaritan, mergând pe cale, a venit la el și, văzându-l, i s-a făcut milă.

34. Și, apropiindu-se, i-a legat rănilor, turnând pe ele untdelemn și vin, și, punându-l pe dobitoacul său, l-a dus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el.

35. Iar a doua zi, scoțând doi dinari i-a dat gazdei și i-a zis: Ai grijă de el și, ce vei mai cheltui, eu, când mă voi întoarce, îți voi da.

36. Care dintre acești trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari?

37. Iar el a zis: Cel care a făcut milă cu el. Și Iisus i-a zis: Mergi și fă și tu asemenea.

Din cuprins:

◆ File din Patericul Egiptean	2
◆ Începutul Postului Crăciunului	
◆ Răspuns duhovnicesc: Ce este spovedania?	3
◆ Cele mai importante știri din parohie	4

Și în acest an, conform tradiției consacrate, adresăm copiilor și tinerilor din parohia noastră invitația de a se înscrie la **CURSUL GRATUIT DE ÎNVĂȚARE A COLINDELOR ROMÂNEȘTI**, pe care-l organizează parohia noastră pentru a întâmpina cum se cuvine Slăvitul Praznic al Nașterii Domnului.

Toți participanții care vor dovedi consecvență și seriozitate, ajungând până la Concertul final, vor primi diplome și alte premii surpriză.

Prima ședință va avea loc **în săptămâna 25 noiembrie — 2 decembrie la Căsuța filantropică din incinta Bisericii Toma Cozma** când se vor constitui și grupele de vârste (de la copiii mici până la elevi, studenți, tineri) pentru colindătorii care ne vor oferi Concertul de colinde în ziua de Crăciun. Inscrisurile se fac la doamna profesor Simona Casian,

tel. 0728030038

SAU

la Secretarul de redacție, tel. 0741 706 602

Începutul postului Crăciunului

Postul Nașterii Domnului sau al Crăciunului ne oferă din nou ocazia să ne facem puțină curățenie trupească și sufletească. Încă din prima zi de post, 14 noiembrie, calendarul creștin ortodox ne oferă exemple de iubire pentru Dumnezeu, de înțelepciune, de dreaptă credință, fiind prăznuiți Sfântul Apostol Filip și Sfântul Grigorie Palama, iar la data de 16 noiembrie Sfântul Apostol și Evanghelist Matei.

Sfântul Apostol Filip era din Betsaida Galileii ca și Andrei și Petru apostolii. În timpul copilăriei, Filip a fost îndemnat de părinții săi spre învățatură, ajungând să înțeleagă bine toate proorociile despre Mesia Cel așteptat, dând dovadă astfel de multă înțelepciune. Filip, ca și ceilalți apostoli, a împărtășit semenilor cunoștința dobândită așa cum chiar Sfânta Evanghelie arată. Acesta, luând după sorți pământul lui Hristos în Asia, în aceeași vreme dumnezeiescul Filip a plecat la Ierapoli, iar acolo a fost târât pe pământ de elini, prin mijlocul ulițelor cetății, după aceasta sfredelindu-i-se gleznele picioarelor. A fost pironit pe un lemn cu capul în jos, și așa făcând rugăciune, și-a dat sfântul său suflet în mâinile lui Dumnezeu. Îndată ce și-a dat duhul sfântul apostol, pământul s-a înfricoșat ca și când ar fi fost însuflețit, și a scos înfricoșător glas și geamăt, și s-a despicat și a înghițit pe mulți din cei necredincioși. Prin urmare, mulțimea temându-se, mulți au ingenunchiat la Vartolomeu și la Sfânta Mariamni, care erau spânzurați. Și dezlegându-i pe ei de pe lemn, au decis să urmeze adevărata credință a lui Hristos; iar moaștele apostolului le-au îngropat.

Sfântul Grigorie Palama, Arhiepiscopul Tesalonicului, s-a născut în anul 1296 în Constantinopol. Inzestrat cu abilități intelectuale și ambiție, Grigore a stăpânit toate subiectele de studiu care făceau parte la vremea aceea din cursul complet de educație superioară medievală. Împăratul spera ca tânărul să se îndrepte spre munca în cadrul guvernului, dar Grigore, abia împlinind 20 de ani, s-a retras în Muntele Athos în anul 1316 (după unele surse 1318) devenind novice la Mănăstirea Vatoped, sub îndrumarea monahicească a Părintelui Nicodim de la Vatoped. Acolo a fost tuns și a pornit pe calea sfințeniei. Mama și surorile lui Grigore au devenit și ele călugărițe. În timpul șederii sale în Glossia viitorul ierarh Grigorie a fost complet absorbit de spiritul isihast acesta devenind noul său mod de viață. În anul 1326, datorită amenințării invaziei turce, el împreună cu ceilalți frați ai schitului s-au retras în Tesalonic, unde a fost hirotont ca preot. Sfântul Grigore a îmbinat îndatoririle sale preoțești cu viața de pustnic. Cinci zile pe săptămână le petrecea în liniște și rugăciune iar sâmbăta și duminica venea în mijlocul oamenilor, slujind sfințele slujbe și predicând. Uneori participa la întrunirile duhovnicești ale tinerilor educați. După reîntoarcerea din Constantinopol, Sfântul Grigore a găsit un loc potrivit în care să viețuiască în solitudine, lângă Tesalonic, la Bereia. Aici a adunat în jurul lui în timp scurt mai mulți călugări, pe care i-a îndrumat timp de

cinci ani. Sfântul Grigore a fost plasat printre cei mai importanți apologeti universali ai ortodoxiei, fiind foarte renumit ca profesor al isihasmului. Sfântul Grigore a făcut multe minuni în anii dinaintea morții sale, vindecând mulți bolnavi. În ajunul morții sale, Sfântul Ioan Hrisostom i-a apărut într-o viziune, adresându-i cuvintele: "Spre înălțimi! Spre înălțimi!" Sfântul Grigore Palama a adormit întru Domnul în 14 noiembrie 1359. În 1368 a fost canonizat la Sinodul din Constantinopol sub Patriarhul Filotei (1354-1355, 1364-1376), care a scris viața sfântului și slujbele adresate acestuia.

Cercetând calendarul creștin ortodox, nu doar în preajma postului, e lesne de înțeles că de fapt în fiecare zi ni se oferă modele, iar modelele cele mai apopiate nouă sunt cele care au ca prăznuire zile pe care le cinștim și în legătură cu evenimente importante din viața noastră. Așadar, sfinții prăznuți în astfel de zile au legătură directă cu noi, în sensul că sunt prăznuți sfinții noștri protectori, sau ai căror nume le purtăm, zile în care s-au născut prietenii, frații sau sunt praznice împărătești cu ocazia cărora ne adunăm la Sfânta Biserică și ne întâlnim cu cei dragi. Dacă pocăința ne-ar determina să studiem sau să ne studiem mai des, am putea să ne ajutăm mult mai mult. Dacă am acorda mai mult timp cititului, pe cât putem Viețile Sfinților care insistă asupra pocăinței, ne-ar fi de mare ajutor, am crește moral și spiritual, iar calitatea vieții și a societății în care trăim s-ar îmbunătăți substanțial. Atunci când cerem pocăință de la Dumnezeu înseamnă că cerem luminare, înțelegere, răbdare. Atunci când cerem pocăința și ne pocăim mai mult, firește, ne vom și smeri mai mult și atunci negreșit vom obține și mai mult har dumnezeiesc, luminare dumnezeiască și o tendință spre bunătate, știință, maturitate, dăruire, răbdare, lucruri care de multe ori se pare că nu le avem la dispoziție atunci când avem mai mare nevoie de ele. Încercând să ne ajutăm pe noi înșine, dar și pe cei de lângă noi prin pocăință putem să primim binecuvântările lui Dumnezeu, de fapt putem sesiza/vedea binecuvântările lui Dumnezeu.

Oana-Elena Cucu

Doriți să vă clarificați o problemă de credință ?

Orice întrebare sau nelămurire pe care o aveți cu privire la diversele aspecte ale vieții noastre duhovnicești poate găsi un răspuns ziditor !

Așteptăm sugestiile și întrebările dumneavoastră fie în cutia ce se află lângă pangarul parohiei, fie pe FORUM-UL PAROHIEI
<http://parohiatomacozma.myforum.ro>
ACCESAND site-ul nostru:
<http://parohiatomacozma.uv.ro>
Răspunsul autorizat nu va întârzia !

FILE DIN PATERICUL EGIPTEAN

* A întrebat cineva pe Avva Antonie, zicând: „Ce trebuie să păzesc eu ca să plac lui Dumnezeu?” Și răspunzând bătrânul, a zis lui: „Cele ce-ți poruncesc ție, păzește-le: Oriunde vei merge, pe Dumnezeu să-L ai înaintea ta totdeauna; orice vei face, să ai mărturie din Sfințele Scripturi și ori în ce loc vei șede, să nu te miști degrabă. Acestea trei păzește-le și te vei mântui.”

* Zis-a iarăși: „ De la aproapele este viața și moartea. Că de vom dobândi pe fratele, pe Hristos dobândim; iar de vom sminti pe fratele, lui Hristos greșim.”

* Zis-a avva Antonie:

„Totdeauna să aveți înaintea ochilor frica de Dumnezeu. Aduceți-vă aminte de cel ce «omoară și face viu» (I Regi 2, 6). Să urăți lumea și toate cele ce sunt într-însa. Să urăți toată odihna trupească. Lepădați-vă de viața aceasta, ca să viețuiți lui Dumnezeu. Aduceți-vă aminte, ce ați făgăduit lui Dumnezeu. Că cere aceasta de la voi în ziua judecării: să flămânziți, să însetați, să umblați în hanine sărace, să privegheați, să vă tânguiți, să plângeți, să suspinați cu inima voastră; să vă încercați de sunteți vrednici de Dumnezeu; să defăimați trupul, ca să vă mântuiți sufletele voastre.”

A consemnat
 Georgiana Balan-Spatariu

RĂSPUNS DUHOVNICESC

* Ce este Spovedania ?

* **Părintele Rafail Noica răspunde:**

Spovedania nu este numai a spune un număr de gânduri sau de fapte pe care le-am făcut. Acesta este un bun început pentru un începător. Spovedania, ca tot ce este duh, devine stare; o stare a firii omului. Preasfințitul Serafim spunea de Adam, că Adam nu s-a spovedit lui Dumnezeu. Ce era în Adam? Era o închidere față de Dumnezeu. Dacă ar fi spus: „Doamne, am păcătuit, am făcut ce ai spus să nu fac, iartă!” – sau cum avem în rugăciunile noastre: „Eu ca om am păcătuit; Tu ca Dumnezeu iartă!”, noi știm că Dumnezeu ar ierta; nu avem nevoie de vreo dovadă. Fiindcă dacă noi, într-o zi (sau de mai multe ori) am făcut o spovedanie mai adevărată, mai cu durere, mai cu înțelegere, păi știm în ce fel am „zburat”. Că am auzit asta și de la copiii care s-au spovedit așa: un copil de șapte ani, când și-a sfârșit spovedania, zburda prin biserică! Spunea: „Părinte, acum pot să fug!” Vine înapoi: „Nu numai pot să fug, pot să zbor!” Și într-adevăr, simțim sufletul curat. Cu cât era mai mare întinericul - ca să-l citez pe Sfântul Pavel: „Acolo unde s-a înmulțit păcatul”, cu atât mai mare e bucuria și ușurarea sufletului, adică „prisosește harul”.

Partea duhovnicului este să-i pregătească pe ucenici să vină cu rugăciune la spovedanie, și duhovnicul să-i întâmpine cu rugăciune, ca Dumnezeu să lucreze în acele inimi ale ucenicilor, și Dumnezeu să lucreze prin inima duhovnicului, în virtutea hirotonei sale și hirotonei, și în virtutea căutării și rugăciunii ucenicului. **Mai important este ucenicul decât duhovnicul.**

În pocăință, când ne facem pocăința, toate trebuie să *îndreptate* și *centrate în rugăciune*. Dacă vedem că ne este greu să trăim o viață morală, știm, dibuim că nu suntem la nivelul dumnezeiesc la care Dumnezeu ne așteaptă. Când încercăm să facem schimbarea asta în viața noastră, nu pe ea să ne centram, ci *să cerem lui Dumnezeu*, așa cum găsim și-n Psalmi și-n Rugăciuni: „Arată-mi calea în care voi merge” (Psalm 142, 8), „Lege pune în calea mea” (Psalm 26, 17), **legea fiind prima călăuză** care mă trece prin jungla patimilor și a tuturor acestor mădulare ale iadului care trăiesc în mine. Dar și legea, Legea lui Moise, și așa îndrăzni să zic, chiar legile Noului Legământ, ale noii Biserici, adică Canoanele noastre, nu sunt decât o primă călăuză, pe care trebuie să o depășim, ca să aflăm viața.

Liturghia ortodoxă începe la Proscomidie cu cuvintele Troparului din Sfânta Joi: „Răscumpăratu-ne-ai din blestemul legii cu scump Sângele Tău.”

Aceste cuvinte nu sunt o blasfemie; este un paradox de nespus, pe care îl expune Sfântul Pavel în mai multe din Epistolele lui, că Legea, care era sfântă, fiindcă era dată de Dumnezeu ca o *călăuză*, la un moment dat devine un *blestem*, fiindcă ținând preceptele Legii poți să devii mai bun, dar viața nu găsești: **viață veșnică nu se găsește nicăieri, în nici o lege**. Până când, ajungând în prima parte a pocăinței noastre măcar să păstrăm o lege, măcar să nu răsplătesc omorând un om pentru un ochi, cum spune vechea lege: „Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte” (Ieșire 21, 24; Matei 5, 38), măcar atâta dreptate. Iar după aceea, înțelegând că: „Ce câștig eu dacă el mi-a scos un ochi și dacă eu îi scot ochiul lui, ce câștig din suferința lui?” Și **poate aflu o stare morală mai înaltă și mă apropiu de Hristos** zicând: Lasă, Domnul să-l ierte, măcar lui să-i fie bine”. Și opresc răul la mine și nu-l întorc înapoi asupra fratelui, care poate se mănește și-mi întoarce iarăși înapoi. Este cunoscut că, de exemplu, în anumite regiuni ale Italiei cuvântul *vendetta*, „război” trece din generație în generație și nu se mai sfârșește. Până când? Până când va veni cineva care va spune: „Stop, destul la mine! Destul au suferit toți, și eu. De ce să dau înapoi suferință pentru suferință?” Și încă nu este destul, dar este un început. Un început poate ca începutul tâlharului pe cruce, care un adevăr putea să cunoască: că el era păcătos și vrednic de pedeapsa morții, dar Cel din stânga lui, adică Hristos, era nevinovat. A mărturisit această nevinovăție, a săvârșit acest act de dreptate, și Dumnezeu, Care împlinește nepuința omului, i-a dăruit mai departe să cunoască treapta următoare – harul prin care să strige – sau să șoptească – un cuvânt de mare credință: „Pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta” (Luca 23, 42). (...) Așa gândesc, că tot harul dumnezeiesc, pentru puțină dreptate, aș zice *morală*, a tâlharului pe cruce, a dezvăluit tâlharului cu mai multă deslușire și mai multă întregime cine era Cel care se afla lângă el pe cruce, și a putut să-și rostească cuvântul de credință.